

Wanalsed ja lapsed ellad
Laulmas neid sa seitsis näed.

Täna valik ja täna tahu,
Homme töö ja homme piin.
Woene suda, mis ei mahu
Sulle ala püha siin!

Pagan aja potid.

Jutule Määmõisa Kaarlist, Marist ja Dr. Mets'ast.

Kalendril on nagu inimeselgi mitu muudatusit omas elus äraelada ja õnn talle, kui ta nende muudatusete juures veel elama jäeb. Nks imelik muudatus on see, et temal sagedadste uued sünnitajad on. Ja siina, armas „Kasuline Kalender“, sull on neid sünnitajaid juba palju olnud, — wõi ma's siin su isasid lugema hakan! Juba tänavu sull jälle uus jutu ajaja. Ja et see amet nüüd just minu peale on langenud, ilma et ma ise teda oleks otsinud, sellepärast on mull ka natuke enam julgust naisjatada ja naeratada, tött ajada ja kaiendrit teha. Ja seesama kalendri tegemine ei ole mitte naisja ast, nagu mõned kergemeelsed inimesed seda arvavad. Mötle, armas lugeja ise, mis siis saaks, kui meie kalendri tegijad jaanuari ja juuni kuu korraga ära wahetaksime! Jah, mõnel ehk oleks see asti tuli meelt mööda, kui ta nääri päewal töllaga kirikusse sõita ja oma armukesele ja mõrsjale kimbukese ellerheinu kinkida wõiks, aga mitu mõnda meest saaksiwad jasse kalendri tegijat sõimama ja kiruma, kui neil 1. juunil lapsed käest ära jookseksiwad, lombile ja järwele jala liuugu

laekma, ja fui perenaisel kaapsta ja kaali taimelised korraga käest ära fulmaassiwad! Ma ei mötple sugugi enam selle suure poahanduse peale, see on enam kui jäle, ja sellest see siis ka tuleb, et kalendri tegija töö väga tähtis ja tema amet haruldane on. Kalendri tegija ei tohi millalgi nii kerge meelne olla, nagu Teearu Aadu, kes oma jahi koera sabo pidi kalja törre pulga külge sidus, ise ulse lahti jättis ja foerale siis üuest jänest näitas . . . Saab tüllalt! Uusjad lugejad näewad isegi, kui tähtis kalendri tegemine on. Hakkame aga peale ja kirjutame nüüd üks lühikene lu'usene, mis lugeja südant rõõmustab ja kalendri sabo täidaks.

Mäe mõisa omanik Jaan oli päris Eesti-, wõi kudas seda peenikest Saks moodi ütelda tuleb, „maa“ sugust mees. Aga et ta nüüd mõisa omanik oli, selle juures ei olnud Eesti weri ega nimi, ega ka muu asti aitanud, selleks oli ta oma wirkuse ja hoolsa töö läbi saanud. Meie wõime siin seda were asia tuli jälle natuke ümber ütelda, nenda wiisi et: Eesti weri aitas sellepärast issa ka, et selles weres palju töö jõuudu ja wirkust on. Ning seda kasulikku puhost werd pidas wana Jaan kõigitl auu sees ja häda selle mehele, kes oleks talle ütelda tohtinud, et Eesti mees mitte puhta werega auus mees ei oleks! Mäe mõisa Jaanil oli ainuke laps, poeg Kaarel, ning see ep see mees ongi, kelle nimi meie jutu ülewel otsas seisab ja sellest meil pärast poolte veel sõnu teha tuleb. Sealjamas, kus Kaarli nimi seisab, seisab ka Mari nimi, kelle kõrwas jälle tema issa Dr. Mets omale aset wõtnud on. Marist ei